

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Παυλόπουλε.

Ορίστε, κύριε Κοσμιδή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Βενιζέλο, αυτό το θέμα είναι τελείως εκτός της συζητήσεώς μας. Θα πάρετε το λόγο μετά. Σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Για μισό λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Κοσμιδή, επιτρέπετε την παρέμβαση του κ. Βενιζέλου;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Εσείς προεδρεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εγώ προεδρεύω, αλλά πρέπει να έχω τη δική σας συγκατάθεση.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Σας τη δίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η ερώτηση του κ. Υπουργού είναι μία θεμιτή ερώτηση. Το Σύνταγμα της χώρας, κύριε Πρόεδρε, είναι το Σύνταγμα της χώρας. Κανείς δεν μπορεί να το λοιδορεί, αλλά και κανείς δεν μπορεί να το παρερμηνεύει και να το εφαρμόζει νομοθετικά με τρόπο που να το εκθέτει.

Εμείς, λοιπόν, στο ΠΑΣΟΚ σεβόμαστε και τιμούμε το Σύνταγμα της χώρας που διαμορφώσαμε ως Ζ' Αναθεωρητική Βουλή, αλλά η Κυβέρνηση δυστυχώς σκυλεύει επί του Συντάγματος της χώρας, προωθώντας μία ερμηνεία η οποία είναι αδιέξοδη και η οποία προσκρούει στα στοιχεία της ιστορικής ερμηνείας του Συντάγματος και της συστηματικής του ερμηνείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Κοσμιδή, έχετε το λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγεται ότι η διαπλοκή οδηγεί στη διαφθορά. Γιατί η διαφθορά επιβιώνει παγκοσμίως και διαχρονικά; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Διότι δεν υπάρχει κοινωνία με μηδενική ανοχή στη διαφθορά. Η διαφθορά επιβιώνει και κατά καιρούς ανθεί, διότι στηρίζεται στην ανοχή και τη συνενοχή των κοινωνιών της. Η ανοχή είναι το σκαλοπάτι για τη συνενοχή. Η διαφθορά είναι ανεκτή στο βαθμό, που οι πολίτες έχουν λίγο ή πολύ παρανομήσει ή η κουλτούρα τους τοποθετεί τον πήχυ ανοχής πολύ ψηλά. Η ανοχή και η συνενοχή απενοχοποιούν την πράξη.

Η διαπλοκή και η διαφθορά, κύριοι συνάδελφοι, δεν εξορκίζεται, δεν αναθεματίζεται και δεν αφορίζεται. Καταπολεμάται με διαρκή πόλεμο και όχι με συγκυριακές μάχες, αλλά με διάρρηξη του πλέγματος ανοχής και συνενοχής. Ο πόλεμος αυτός δεν θα κερδηθεί ποτέ, αν δεν διαμορφωθεί ενιαία αντίληψη για το φαινόμενο και ειλικρινής κοινή βούληση των πολιτών για την καταπολέμησή του. Η μηδενική ανοχή είναι το καταλυτικό στοιχείο για την επιτυχία της προσπάθειας.

Στην Ελλάδα το φαινόμενο αυτό, αναμφίβολα υπαρκτό, φαινόμαστε πως το ανακαλύπτουμε ως επίκαιρο, εγχώριο και επιδημικό. Δηλαδή, ομολογούμε *urbi et orbi* ότι στην Ελλάδα εκτός από την πορτοκαλέα, ανθούν η διαπλοκή και η διαφθορά. Το παράδειγμα το δίνει η Κυβέρνηση, που δήλωσε με την απογραφή ότι είμαστε χώρα που εξαπατά τους εταίρους της.

Ακολούθως υπερβάλλουμε στη γενίκευση της διαπίστωσης και περαιτέρω πλειοδοτούμε στην αυστηρότητα αντιμετώπισης του φαινομένου. Και αυτό χωρίς μελετημένο σχέδιο αλλά με γιουρούσια, χωρίς πρόβλεψη και εκτίμηση των μέτρων όσον αφορά τις επιπτώσεις σε άλλους τομείς, χωρίς εξέταση της συμβατότητας των μέτρων με άλλες συνταγματικές αρχές και με το αναμφίβολα υπερέχον Κοινοτικό Δίκαιο.

Έτσι στην Ελλάδα έχουμε επιτύχει να αυτομαστιγωνόμαστε ως χώρα, να δηλητηριάζουμε την κοινωνική μας συνοχή εμφανίζοντας, χωρίς στοιχεία, υψηλό δείκτη γενικευμένης σε όλα τα επίπεδα διαπλοκής και διαφθοράς.

Ισχυρίζομαι ότι υπάρχει επαρκές θεσμικό πλαίσιο για τη διαφάνεια στις κρατικές προμήθειες και τα δημόσια έργα. Ασφαλώς υπάρχουν περιθώρια περαιτέρω βελτίωσης, γι' αυτό άλλωστε έχω ζητήσει από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, να συζητήσει η Επιτροπή για τη βελ-

1763 DDA
6

τίωση αυτού του θεσμικού πλαισίου.

Θυμίζω την υποχρεωτική δημοσίευση όλων των διακηρύξεων των δημοσίων συμβάσεων σε ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβέρνησης. Θυμίζω τον υποχρεωτικό προληπτικό έλεγχο νομιμότητας όλων των δημοσίων συμβάσεων πάνω από ορισμένο ύψος από το Ελεγκτικό Συνέδριο προ πάσης υπογραφής. Σημειώνω ότι από τον Σεπτέμβριο του '99, που νομοθετήθηκε αυτός ο προληπτικός έλεγχος, περίπου τρεις χιλιάδες συμβάσεις έχουν ελεγχθεί και αρκετοί έλεγχοι απέβησαν αρνητικοί και γι' αυτό δεν υπογράφηκαν συμβάσεις.

Θυμίζω την πλήρη δικαστική προστασία και με προσωρινά μέτρα σε όλην τη διαγωνιστική διαδικασία από τη σύνταξη της διακήρυξης ως την κατακύρωση.

Θυμίζω ότι διακομματικές επιτροπές από το '95 μέχρι και τις εκλογές, συγκροτήθηκαν πολλές για τη διενέργεια προμηθειών σημαντικής αξίας ή υψηλής τεχνολογίας.

Θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έστειλε εκπρόσωπο του κόμματός της όσο ήταν Αντιπολίτευση στις επιτροπές αυτές. Τώρα που είναι Κυβέρνηση, ζητά από το ΠΑΣΟΚ που βεβαίως και στέλνει, εκπρόσωπο για διακομματικές επιτροπές τις οποίες ως Κυβέρνηση συνιστά και συγκροτεί.

Αν το πλαίσιο αυτό, κύριοι συνάδελφοι εφαρμόζεται σωστά από τις αναθέτουσες αρχές, δεν υπάρχει κανένας λόγος θέσπισης αυστηρών διατάξεων ασυμβίβαστου. Προσωπικά δεν συνομολώ ότι δεν εφαρμόζεται. Την τελευταία δεκαετία εκατοντάδες χιλιάδες κρατικές προμήθειες υλοποιήθηκαν και πάνω από τριάντα χιλιάδες έργα εκτελέστηκαν και ανατέθηκαν και λειτούργησε ο προληπτικός έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και η δικαστική προστασία. Ας μας αναφέρουν οι Υπουργοί από τον αριθμό αυτό που ανέφερα περιπτώσεις όπου τα έργα και οι προμήθειες δεν έγιναν σύννομα ή ήταν προϊόν διαπλοκής.

Θα κλείσω με το θέμα της συμβατότητας με το Κοινοτικό Δίκαιο. Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν γνωρίζετε, φαίνεται, ότι η μαγκιά έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι ανέξοδη. Το γεγονός ότι το πρωτογενές και δευτερογενές Κοινοτικό Δίκαιο υπερέχει ακόμα και των συνταγματικών διατάξεων των κρατών-μελών, ο κόσμος τόχει τούμπανο και μεις κρυφό καμάρι. Και ορθώς υπερέχει. Ειδάλλως, κάθε κράτος-μέλος που θα ήθελε να παρεκκλίνει διατάξεων του Κοινοτικού Δικαίου, θα αναγόρευε σε συνταγματικούς κανόνες κοινές ρυθμίσεις για να αποφύγει την εναρμόνιση.

Σε κάθε περίπτωση για το θέμα αυτό κριτής, τελικά, είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο εδώ και δεκαετίες, παγίως, νομολογεί υπέρ της υπεροχής του Κοινοτικού Δικαίου. Όμως η ασυμβατότητα του νομοσχεδίου που συζητάμε με το Κοινοτικό Δίκαιο δεν σώζεται με την επίκληση των επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος για τους εξής λόγους.

Πρώτον, αυτοί οι λόγοι υπόκεινται στην αρχή της αναλογικότητας και ασφαλώς δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι οι διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου σέβονται αυτήν την αρχή.

Να πω ένα παράδειγμα. Έλληνας θείος, μόνιμος κατοίκος Σουηδίας, έχει το 1% σε μια σουηδική εταιρεία που εκτελεί τεχνικά έργα. Πρωτανιψίος του στα Γιάννενα έχει το 1% σε μια εταιρεία ΜΜΕ. Ε, αυτή η σουηδική εταιρεία δεν θα μπορεί να συμμετέχει σε διαγωνισμούς. Επομένως, μακράν απέχει το νομοσχέδιο να είναι συμβατό με την αρχή της αναλογικότητας.

Δεύτερον, εάν υπάρχουν ή όχι επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος δεν κρίνεται ούτε από την Κυβέρνηση, ούτε από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Κρίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε τελευταία ανάλυση από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τρίτο σημείο: Τα φαινόμενα που έχουν σχέση με τα ΜΜΕ και με τις δημόσιες συμβάσεις, που αυτά τα θέματα είναι κοινά σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν αντιμετωπιστεί με οδηγίες στις οποίες έχει εναρμονιστεί και η Ελλάδα και έτσι δεν υπάρχουν περιθώρια απόκλισης.

Κύριοι της Κυβέρνησης, το θέμα που συζητάμε δεν είναι ούτε Αιγαίο, ούτε κάτι παρεμφερές, για να θεωρούμε ότι υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

Κλείνω. Το νομοσχέδιο είναι περίπλοκο, είναι πολύπλοκο, είναι αναποτελεσματικό, γι' αυτό και θα αποδειχθεί ανεφάρμοστο. Δεν λύνει προβλήματα, δεν προσθέτει τίποτα στο οπλοστάσιο κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς, πνίγει την επιχειρηματικότητα. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)